

tankegang. Men som folkevalgt ville det være for ambitiøst og optimistisk at sige, at hver eneste af dem, der ikke er i arbejde i dag, rent faktisk kunne komme ud på arbejdsmarkedet over årene. Men det er jo heller ikke målet.

Vi har fastsat et tal, der er beregnet efter, at under givne forudsætninger kræver en vis økonomisk vækst et vist antal hænder i arbejde, men de forudsætninger kan jo reguleres over årene. Der indgår mange elementer i arbejdet med at nå målet, når det drejer sig om at nedbringe den offentlige gæld, men det mål er fuldstændig uantastet. Det ændres overhovedet ikke af nogen som helst redegørelse, for målet er udtryk for en vilje, og redegørelser og prognoser er redskaber til at regulere den måde, man når sit mål på.

Kl. 15.00

Nicolai Wammen (S):

Det var en interessant svarrække fra finansministeren. Her får vi åbenbart at vide, at 85.000 ikke nødvendigvis er tallet længere; der kan ske produktionsforbedringer osv.

Så vil jeg gerne høre: Har finansministeren hermed forladt 85.000 som det antal, man skal have flere i arbejde? For så synes jeg da, det vil være interessant for Folketinget at få det at vide.

Så vil jeg også gerne spørge finansministeren: Hvad er det, der gør, at finansministeren i modsætning til både vismænd og bankøkonomer og alle andre har så stor en optimisme i forhold til væksten i arbejdsstyrken? Hvem bakker op bag finansministerens prognose andre end finansministeren selv?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jamen jeg vil sige, at det er et mål. Nu er det ikke 85.000, der mangler; hvis man skal nå målsætningen, er det 55.000.

Men ligesom meget andet misforstår hr. Wammen meget af det, der siges, for jeg sagde udtrykkelig, at tallet helst skulle være større, at jeg synes ikke, det er ambitiøst, jeg så helst, at det var endnu større. Men det er jo ikke 85.000, der mangler, niveauet er 50.000; 85.000 er for at nå det teoretiske mål. Men det synes jeg ikke er ambitiøst nok, det var det, der var mit svar.

Det er et fagøkonomisk tal, der gøres op. Men ser vi på, hvor mange der skal ud på arbejdsmarkedet, er det ikke 85.000, så er det flere hundrede tusinde, og det var det, der burde være opgaven.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Nicolai Wammen, det sidste spørgsmål.

Nicolai Wammen (S):

Der er ingen tvivl om, at det er en opgave at få folk tilbage i beskæftigelse, og derfor har vi også tidligere i dag prøvet at få et svar fra statsministeren om, hvorvidt han vil stoppe fyringerne inden for staten, hvor finansministeren jo også har et hovedansvar. Det kunne vi ikke få noget særlig klart svar på, og man må derfor formode, at man vil fortsætte med at sende endnu flere ud i den arbejdsløshed, som finansministeren ellers lige talte så smukt om at man skulle bekæmpe.

Men finansministeren har nu tre gange ikke svaret på mit spørgsmål: Hvad er det, der gør, at finansministeren har så optimistisk en prognose, når alle andre siger, at den ikke holder? Hvem har finansministeren, der kan bakke op bag de her tal andre end finansministeren selv?

Endelig må jeg spørge finansministeren: De 85.000, kan finansministeren forestille sig et lavere tal end det? Jeg kan forstå, at finansministeren ikke synes, de 85.000 var ambitiøst nok, selv om finansministeren tidligere har sagt, at det ville være en kæmpe opgave. Så må jeg bare spørge finansministeren: Kan han leve med et lavere tal end 85.000?

Thomas Adelskov (S):

Nu kan jeg forstå, at finansministeren ikke mener, det er ambitiøst nok med et tal på 85.000 flere, der skal ind på arbejdsmarkedet, men at ambitionen burde være flere hundrede tusinde. Så vil jeg da egentlig godt give finansministeren tilsagn om, at det vil Socialdemokraterne gerne medvirke til.

Kunne finansministeren her i dag løfte sløret lidt for, hvilke initiativer finansministeren agter at tage i den anledning, så vi kan gå tilbage og forberede os på de initiativer, der skal til for at få de flere hundrede tusinde tilbage på arbejdsmarkedet?

Man kan jo i hvert fald konstatere, at den økonomiske politik, der er ført indtil nu, har haft den modsatte virkning.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu skal man ikke stille spørgsmål den anden vej, men jeg vil godt bede hr. Nicolai Wammen gå tilbage og se, hvordan stigningen har været i antal ansatte i stat, amt og kommuner – og især i kommuner og amter – under den tidligere SR-regeringen, og så se på den stigning, vi har ople-